

[Forsvarsministeren]

vil den ved nedslag i jorden blive iltet og uskadeliggjort eller ved nedslag i vand blive fortyndet og dernæst nedbrudt.

Inden det første danske fly ankommer til landet, vil politi, brandvæsen, luftfartsvæsenet m. fl. blive orienteret om, hvilke foranstaltninger der bør iværksættes i forbindelse med et eventuelt F-16 styrt.

Spm. nr. 131

Til forsvarsministeren (5/12 79) af:

Mølgaard (DR):

»Kan ministeren bekræfte udsagnene fra chefen for det kgl. hollandske militærakademi, general M. H. von Meyenfeldt, om, at de styrkeforholdsopgørelser, der ligger til grund for NATO-drøftelserne om eventuel anskaffelse af nye atomvåben i NATO (Pershing II og krydserraketter), holder en lang række vestlige våben helt eller delvis udenfor – herunder de franske a-våben, engelske a-ubåde, Poseidon-ubådene, F-111 fly – for at opnå et (forkert) facit, der kan tjene som argument for de nye våbens anskaffelse?«

Begrundelse

Man må vel antage, at den nævnte hollandske general – hans position taget i betragtning – ved, hvad han taler om i denne sag. Til gengæld forekommer hans udtalelser at røbe en katastrofal manipulationstilbøjelighed og forvriddning af kendsgerningerne for at fremme et for verdensfreden skæbnesvangert oprustningsmål.

Den hollandske militærleders udtalelser er fremkommet i et interview med ugebladet *Hervormd Nederland*. I et uddrag heraf, gengivet i dagbladet *Politiken* forleden, hedder

NATO

220 fly	}	170 F-111
		50 VULCAN

NATO råder altså for tiden kun over et beskedent antal landbaserede våben med en rækkevidde over 1.000 km i form af fly, som i øvrigt med rette må anses for mindre effektive, efterhånden som det sovjetiske luftforsvar udbygges.

det blandt andet: »Vi (NATO) vurderer vore egne magtmidler temmelig negativt, siger han. De franske a-våben holdes uden for regnestykket om den militære balance. De engelske atom-ubåde synes også mindre velegnede. Poseidon-ubådene får vi næppe heller gavn af. F-111 flyene er meget sårbare. Sådan fortsætter man et stykke tid, indtil der næsten intet er tilbage på den vestlige side. Så må der gøres noget. Argumenterne for de nye a-våben (Pershing II og krydserraketter) er for ensidigt baseret på vor egen bedømmelse af os selv. Jeg tror, en sovjetisk kommandant i høj grad må regne alle disse forsvarsmidler med, som vi vil holde udenfor.«

Ministerens kommentarer til generalens udtalelser udbedes, idet det forekommer afgørende, at en sådan afsløring af manipulation i debatten om de nye a-våben tillægges en afgørende vægt fra beslutningstagerside – og ikke mindst fra dansk side – når sagen om få dage kommer til afgørelse i NATO-ministerrådet.

Besvarelse (17/12 79):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Enhver opgørelse af styrkeforhold indebærer en række definitions-mæssige problemer – hvilke våbensystemer er sammenlignelige, og hvorledes afgrænses de enkelte kategorier?

Drøftelserne i NATO har drejet sig om de langtrækkende taktiske atomvåben (TNF) – dvs. våben med en rækkevidde på mere end 1.000 km; desuden har man valgt at koncentrere sig om landbaserede våben, idet den nye sovjetiske trussel mod Europa består af SS-20 missilet og Backfire-flyet, der begge er landbaserede våbensystemer. Styrkebalancen kommer herefter til at se omtrent sådan ud:

Warszawapagten

500 missiler 400 fly	}	50 SS-20
		450 SS-4/5
		50 BACKFIRE
		350 BADGER/BLINDER

Dette »øjebliksbillede« bør dog suppleres af tendenserne i udviklingen: de 50 Vulcan-fly vil være udfaset inden 1985, antallet af SS-20, der har 3 sprænghoveder, øges støt, og Backfire indføres med ca. 30 ny fly pr. år.

Det må således forudses, at der i 1985 på Warszawapagtside vil være placeret mindst